

ЧЛЕНСТВО УКРАЇНИ В СОТ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Волков Б.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

В ринкових умовах вітчизняним підприємствам легкої промисловості (зокрема виробникам одягу) буде надзвичайно складно вийти на ринки країн СОТ-ЄСП в якості суб'єктів економічної діяльності, що самостійно визначають власну виробничо-збутову політику. Фактично, підприємства даної галузі уже набули досить чіткої ролі виконавців толінгових договорів, виконання яких підпадає під дію нормативно-правових актів, що регулюють «переробку на митній території». Сам факт розміщення замовлень з толінгової переробки іноземними підприємствами на виробничих потужностях вітчизняних швейних підприємств означає наступне:

- виробничі потужності окремих вітчизняних підприємств-виробників одягу, ступінь їх фізичного та морального зносу, технологічний рівень виробництва відповідають вимогам іноземних замовників щодо виробництва продукції,

- персонал окремих підприємств достатньо компетентний для забезпечення виконання підприємством своїх обов'язків за договором (виробництво продукції, перевірка її якості, юридичний, митний та інший супровід виконання договору);

- система контролю якості виробництва та готової продукції на окремих вітчизняних підприємствах достатньо ефективна, щоб забезпечити дотримання визначеного іноземною компанією-замовником рівня якості, або принаймні, мінімізувати обсяг браку до рівня, що виключає істотне зменшення прибутку вітчизняної фірми чи її іміджу в очах замовника або інших клієнтів;

- діловий імідж окремих вітчизняних підприємств достатньо високий для виокремлення їх маркетинговим відділом замовника в процесі здійснення останнім маркетингового дослідження щодо пошуку можливих аутсорсерів-виробників;

- ціна, яку правлять вітчизняні підприємства за переробку давальницької сировини, нижча ніж у конкурентів – за інших рівних умов (якість переробки, митні, трансакційні, логістичні та інші витрати замовника тощо).

У вітчизняній традиції дослідження зовнішньоекономічної діяльності підприємств та способів її розвитку склалась певна тенденція – зараховувати до списку можливих способів вирішення проблем підприємств в умовах вітчизняного економіко-правового середовища створення на рівні державних органів та органів місцевого самоврядування певних інституцій чи організацій, що будуть виконувати підтримуючу функцію для здійснення підприємствами-експортерами зовнішньоекономічної діяльності.